

15 Temmuz Kıyamı

Abdullah Yıldız

GÜNDEM

15 Temmuz Kıyamı

15 Temmuz 2016 Kıyamı; "Çanakkale ruhu"nun, "millet şuurunu" ve "ümme-i şakire"nin tekrar canlandığı bir milattır. Bir güzel benzetmeyle; "bu milletin kılınca üflenince altından iman çıkmıştır". Bugün yapılması gereken ise, bu imanı ve ruhu diri tutmak, 15 Temmuz zaferini tahtına çıkartmaktır.

Abdullah YILDIZ

4 — 15 Temmuz 2016 kıyamı; halkımızın 300 yıllık makûs talihini yendiği, batı(İ) cıların geri püskürttüğü, istikbaline ve istikbaline sahip çıktığı ve kendi yönetimine el koyduğu gündür. 1683 Viyana Bozgunu ve 1699 Karlofça Antlaşması ile başlayan yenilgilerin ve toprak kayıplarının "faturasını" halkına, giderek halkın inanç ve değerlerine kesmek isteyen ve 'ıslahat, yenilik ve devrim' adına halkın geleneğine, maneviyatına, hayat tarzına, kılıfına-kıyafetine müdahale eden gelen "batıcı" zorbalara ve darbecilere halkımız 15 Temmuz'da tarihi bir cevap vermiş, 7 Ağustos 2016'da ise İstanbul ve Türkiye'de kıyam edip dirilmiş, şahlarmıştır. Bundan böyle hiçbir şey 15 Temmuz 2016 öncesi gibi olmayacaktır.

15 Temmuz 2016 Kıyamı; "Çanakkale ruhu"nun, "millet şuurunu" ve "ümme-i şakire"nin tekrar canlandığı bir milattır. Bir güzel benzetmeyle; "bu milletin kılınca üflenince altından iman çıkmıştır". Bugün yapılması gereken ise, bu imanı ve ruhu diri tutmak, 15 Temmuz zaferini tahtına çıkartmaktır.

15 Temmuz 2016 Kıyamı; milletimizin "Anadoluh feraseti" ile yıllardır hazırlananı hain ve sinsi

darbe girişimini sezdigi ve "Anadoluh cesareti" ile tankları durduran milletimiz -"Bilge Kral" Aliya İzzetbegović'in ifadesi ile- işindeki ve özellikle dışındaki şer odaklara "Köle olmayacağız!" demiştir.

15 Temmuz kıyamı ile milletimiz, İsrailogulları'nın Hz. Musa'ya dediği gibi "Sen ve Rabbin, giden ve savaşın; biz ise burada oturacağız" (Maide/24)

demeyip meydanlara, kışlaların önüne koşmuş; tankların altına yatmış, üstüne çıkmış, namlulara, kurşunlara göğüs germiş ve 250'ye yakın şehid, 2000'den fazla gazi vermiştir.

15 Temmuz kıyamının ruhu Salât-Ezan, Tekbir, Şehadet'tir. "Ezanların susturduğu darbelenden, salaların susturduğu darbelere" ifadesi, 15 Temmuz'un şiarı olmuştur. İnanıyoruz ki; 15 Temmuz'da ezan ve salât ile kıyam eden halkımız, gerçek inkılabı ve dirilişi, ezanın çağrısına uyunca yaşayacaktır.

Cumhuriyetin Sonu

Bu genel tespitlerden sonra, 15 Temmuz 2016 kıyamının Selçuklu-Osmanlı-Türkiye çizgisindeki kadim millet/ümme-i tarih geleneğimize nasıl bir yere oturduğunu anlamaya çalışalım:

Bildiği gibi, Selçuklu-Osmanlı İslâm medeniyetinin mirasçıları olarak "milleti yarat ki devlet yarasın" ilkesini esas alan 'millet öncelikli' bir devlet ve ordu anlayışına sahiptik. Ancak III. Selim ve II. Mahmut batılolaşması ile başlayıp Tanzimat, Meşrutiyet ve Cumhuriyet modernleşmesi sürecinde yukarıdan aşağı halka dayatılan Batı tipi yaşam biçimi ile milletin kadim değerleri arasındaki temel çelişki, zamanla 'devleti millettan koruma' şeklindeki 'ordu-devlet öncelikli' akla ziyan bir zorba yönetim anlayışına vücut verdi. Nihayet halkını silah zoruyla Batılaştırmayı amaçlayan ve bu amacı gerçekleştirmek için Avrupa devletleri ile işbirliği yapmakta da beis görmeyen bir zihniyete sahip olan askerlerden oluşan Batıcı cunta, 1876'da Serasker Hüseyin Paşa öncülüğünde ilk askeri darbeyi yaptı. Sultan Abdülaziz tahttan indirildi ve bilek damarları kesilerek intihar görüntüsü verilip şehid edildi...

Bu ilk askeri darbeden 15 Temmuz 2016'ya gelinceye kadar, ordu içinde bir "cunta" oluşturup askeri darbe yapmak suretiyle devlet yönetimine el koymak ve millete-devlete silah zoruyla istediği şekli vermek, bu topkılarda türeyen genellikle Batı menşeli siyasi ve ideolojik hareketlerin rüyası olmuştur. Osmanlı Devleti'nden Türkiye Cumhuriyeti'ne tevâris eden bu "cuntacı gelenek", yakın tarihimizde yaklaşık her on yılda bir yapılan askeri darbelerin altında yatan en temel etkidir.

Ne yazık ki, bu darbeci zihniyetin altyapısı, askeri eğitim sistemi ile örülmektedir. Milletin kendilerine emanet ettiği silahları bizzat millete doğrultabilen, kendilerinin dışındaki herkesi neredeyse "potansiyel hain" olarak gören, devleti yönetmeye, 'gerektiğinde' kaderine el koymaya ve 'ülkeyi tame da uçurmanın kenarında iken kurtarmaya' sadece kendilerini ehil gören bu cuntacı zihniyet; büyük oranda mevcut askeri eğitim sisteminin beslemiştir.

O hal-de, ordunun tekrar yapılandırılmasına askeri eğitim sistemiyle başlanmalı ve askeri eğitim dâhil tüm eğitim sistemi, milletimizin manevi ve kültürel dinamiklerine uygun olarak tepeden turnağa yeriden şekillendirilmelidir. Bu bağlamda hükûmetin ipe askeri okullardan başlaması isabetlidir.

Şimdi, 15 Temmuz'da kendi kaderine el koyan milletimiz, yaklaşık 300 yıllık bu yaman çelişkiye son verip uzun soluklu tarihi yürüyüşünü kadim mecrasına oturtacak bir adım atmıştır. Bu adımın arkasını getirebilirsek, millet olarak "büyük tarihi dönüşümümüzü" gerçekleştirmiş olacağız inşallah.

FETÖ Cuntasının Anatomisi

Darbe girişiminde maşa olarak kullanılan FETÖ'cü çete mensuplarının; aklını, fikrini, zihnini, kalbini, gönülünü, imarını, iz'anını, iradesini 'kutsal' liderlerine teslim eden "mankurt" tip- li insanlardan oluştuğu anlaşılmıştır. Liderlerinin bu hayıfızsız kölelere bazı haramları helâl, bazı helâlleri de haram kılması ve onların da hiç sorgulamadan bunları kabullenip uygulamaları ise, -Tevbe/31. âyetle beyan buyurulduğu üzere- bu mankurtları, liderlerini "rahber" edinenler konumuna getirmiştir...

Gülen hareketi, bilinen anlamda cemaat ve tarikatlara görünüşte benzerlikler arz etse de gerçekte bir "İslâmî cemaat" olmamış, hem gizemli yapısıyla hem de gizli ajandası ile masonik bir örgüte dönüşmüştür. Çoğu elemanları kendilerini kod isimleri ile gizledikleri gibi amaçlarını da gizlediler. Gizliliği bir yöntem olarak benimsemeleri, gizlenecek ilişki biçimlerinin ve diğer yönlerinin varlığına işaret ettiği gibi, açıklanması halinde ızah edilemeyecek veya savunulamayacak çeşitli yanlışların da varlığına bir anlamda delil teşkil eder. Gülen'in, İslâm'ı sadece bir motif ve motivasyon unsuru olarak kullandığı ayatın beyan orta-

ya çıkmıştır. Bu bağlamda örgütün en çok aşındırıcı ve kirlilettiği kavramlar, ne yazık ki, en başta "cemaat", "imam", "hizmet", "hizmet" gibi kutsal İslami terimler olmuştur.

Gülen örgütü, bu masonik yapıyla modernist öğeler taşısa da, 17-25 Aralık sürecinde tesmiye olunduğu üzere, tıpkı Hasım Sabbah'ın fedailerini "başbaşlılar" gibidir. Müntesiplerini adeta hipnotize ederek körü körüne kendine bağımlı hale getiren, hatta Cengiz Aytmatov'un *Gün Olur Asra Bedel* kitabında hilkâye ettiği Manikurt efsanesindeki gibi, kendisine inanılan adeta "manikurtlaştırma" (hafızasını silerek kolektifize) bir örgütle karşı karşıyayız. Yalın tarihte (1978'de), ABD'de binlerce müridini Hollanda Guyana'sına göç ettirip, FBI'nı takibiyle sıkıyıkça da 1000'e yakın müridine tek tek şifanür içirip hep birlikte intihar eden Jim Jones'in "Halkın Tapınağı" örgütüne de benzetilebilir. Eric Hoffer'in tanımlamasıyla "kesin inançlı" fanatik müntesiplerini gözünü kırpmadan ölüme ve intihara sürükleyebilen, maalesef motivasyon kaynağını da kendinden menkul huşafeci İslami anlayıştan devşiren, sosyologlar ve psikologlarca ciddi maddada incelenmesi gereken bir örgütle karşı karşıyayız.

Eric Hoffer'ın *Kesin İnançlılar-Kitle Hareketlerinin Anatomisi* kitabının Türkçe çevirisini (1978, Tur Yay, İst.) 1979 yılında almış ve çize çize okumuştum. Sadece FETÖ değil, DAES, PKK, PYD vb. örgütlerin, sıkı bağlanın nasıl göçünü kırpmadan ölüme gidebilecek hale getirdiklerini anlamak için, Hoffer'ın *Kesin İnançlılar*'ından aktırdığım bazı satırları, kısa yorum ve vurgularla paylaşalım:

"Bütün kitle hareketleri, müfritliği, gayreti, parlak ümitleri, nefreti ve hoş görünmezliği körüklerler...; taraftarlarından körü körüne bir inanç, sadakat ve ölümü göze almaya isterler" (s. 9). "Lenin ve Bolşevikler Marksist doktrinin her şeyi maktedir olduğuna, Naziler de yamalmaz lidere körü körüne inanmışlardır" (s. 21). Mesela, FETÖ fanatikleri de Gülen'in "yamalmazlığına" körü körüne inandırıldılar...

"Bir kitle hareketinin en kuvvetli çekiciliği kişilerin geleceğe bağlı ümit yaratmasıdır" (s. 29). "Parlak bir gelecek düşüncesinin ortaya koyduğu ümit, cesaret verici ve kendini unutturucu bir kaynaktır" (s. 98). FETÖ örneğinde görüldüğü üzere, geleceğe dair ümitler, "sabredin", "az kaldı", "dışınızı sıkın" gibi ifadelerle sürekli canlı tutulur. Bu örgütlerin üyeleri, şartlar olumsuz gitse de kolay isyan etmezler:

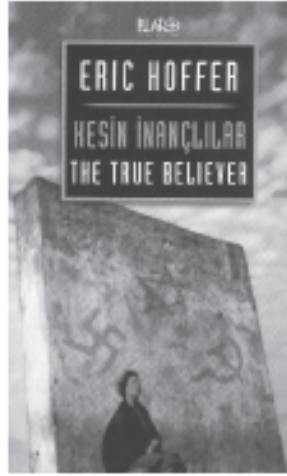
"Bir kapalı grubun üyesi olan ferdin "isyan noktası", bağımsız yaşamamkenden daha uzaktadır" (s. 54).

Peki, bu tür örgütlerin üyeleri, nasıl göçünü kırpmadan ölmeye hazır hale getiriliyor? İşte Hoffer'ın açıklaması: "Bir kimseyi savaşmaya ve

ölmeye hazır hale vaziyete getirme tekniği, o kimsenin kişiliğini bedeninden ayırmaktan ibarettir. Diğer bir deyişle, onun kendi gerçek kişiliğine sahip olmasın söylemek. Bu işlem, o kimsenin kapalı kolektif bir topluluğun içinde eritilerek o topluluğa uydurulmasıyla yapılır" (s. 87). "Bir şahsı nefisinden fedakarlık yolunda geliştirmek için, ferdî kimliğinden ve şahsına özel başkılıklarından ayırmak gerekir" (s. 89). Böyle bir topluluk içinde eritilmiş bir üyenin, artık bağımsız bir kişiliği de, kendine özgü bir hayatı da, hayalleri de, ufkusu da kalmamıştır: "Kolektif bir topluluğa tam bağımlı bir kişinin o topluluktan ayrı bir amacı, değeri ve kaderi yoktur" (s. 89), olamaz.

Örgüt bağlarının kişilikleri o kapalı hareket içinde tam eritilip kişiliksizleştirilmeleri için; "kişisel başkılıkları tam olarak yok edilmeli... bu kimsenin mutluluğu ve mutsuzluğu, övünmesi ve güvenmesi, kendi görüş ve yeteneklerinden değil fakat bağlı olduğu grubun kaderinden doğmalıdır. Her şeyden önce, asla bu kimse kendini yalnız hissetmemeli; bir ıssız adada tek başına olsa bile, örgütün gözlerinin kendi üstünde olduğunu hissetmelidir" (s. 90). Mesela, dini liderin onu her an gördüğünü(!) inandırılmalıdır.

Böylece "kesin inançlı", "kendini kendisi olmaktan vazgeçerek ölümsüz bir şeyin bir parçası olur"

(s. 91). Kendisi olmaktan vazgeçmiş birinin, olmak ve öldürmek için örgüt liderlerinin görevlendirilmesi artık çok kolaydır. Bu bağlamda, "başarılı bir liderin en önemli işlerinden biri, taraftarlarında muhteşem bir görev yaptıkları hayalini yaratmak suretiyle ölmenin ve öldürmenin acı gerçeğini maskelemektir" (s. 94).

Kesin inançlı gerçekleri görmez. Zira örgüt, "inanın kişisin, inanmayan kimseye temasını önlemek için her çareye başvurur" (s. 137). "Kitle hareketleri, taraftarları ile dünya gerçekleri arasında, gerçekleri örten bir perde koymaya uğraşırlar. Bunu, mutlak ve son gerçeğin kendi doktrinleri olup başka bir gerçek ve kesinlik bulunmadığını telkin ederek yaparlar. Kesin inançlı kişi, inançlarına dayanak olan gerçekleri..., işte bu kutsal telkinden çıkarır. Luther demişti ki: 'İncil'in dünyasına öyle sarılmıyız ki, eğer Tanrı'nın bütün meleklerinin bana inancından farklı şeyler söylemek üzere geldiğini görsen, inancının bir hecesinden bile şüphe etmeyi aklımdan geçirmeyeceğini gibi, gözlerini kaparım ve kulaklarımı tıkıram' (s. 108). Gölen'in "Cebrail gelse... Peygamber temessül etse..." söyleminin aynısı!

'Görülme ve duyulmaya değmeyi' gerçeklere karşı 'gözlerini kapamak ve kulaklarını tıkamak', kesin inançlı adamın 'özel yeteneğidir ve bu, onun eşsiz cesaret ve azminin kaynağıdır' Hoffer'e göre.

"Yegâne ve ebedî gerçek olarak kabul edildikleri sürece, ilkel maskaralıklar, uydurma saçmalıklar veya yüce gerçekler, insanlara nefisinden fedakarlığı göze aldıkları aynı derecede etkilidirler" (s. 110).

Örgütüne ve liderine aklını ve iradesini teslim eden "Kesin inançlı kişi şaşırmas ve tereddüt etmez; onun şaşmaz doktrini dünyanın bütün problemlerinin çözüm yolunu bilir... Akla gelecek bütün soruların cevabı hazır; bütün kararlar verilmiştir ve bütün ihtimaller önceden görülmüştür" (s. 111).

Boyle bir "teslimiyetin gerçekleştirilmesi için körü körüne itaat alışkanlığını öğretmek ve bunu övmekten daha kestirme bir yol yoktur denebilir... Bütün kitle hareketleri, itaati en yüksek mezyet kabul ederler ve onu iman ile aynı seviyede tutarlar... Sebep sormamak cesur bir ruh işaretidir" (s. 151).

Ne yazık ki, bu darbeyi zihniyetin alt yapısı, askeri eğitim sistemi ile örülmektedir. Milletin kendilerine emanet ettiği silahları bizzat milletine doğrultabilen, kendilerinin dışındaki herkesi neredeyse "potansiyel hain" olarak gören, devleti yönetmeye, 'gerektiğinde' kaderine el koymaya ve 'ülkeyi tam da uyarımın kenarında iken kurtarmaya' sadece kendilerini ehil gören bu cuntacı zihniyet; büyük oranda mevcut askeri eğitim sisteminden beslenmiştir.

15 Temmuz Sürecinde Müslümanlar Olarak Görevlerimiz

Müslüman; Allah'tan başkasını ilâh ve rab edinmeyen, aklını, imarını, iradesini ve ibadetini yalnız Allah'a has kılan ve bütün varlığıyla sadece O'ne teslim olan insandır.

"De ki: Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm Alemlerin Rabbi olan Allah'a aittir. Ondan hiçbir ortağı yoktur. Ben busemle emrulundum ve ben Müslümanların ilkeyim." (En'am 6/162-163)

Müslüman; Hasan El-Berra'nın dediği gibi; "Gayemiz Allah, önderimiz Rasûlullah, anayasamız Kur'an, yolumuz Cihad, en büyük arzumuz Allah yolunda şehid olmaktır" diyen insandır.

İmdi, 15 Temmuz - 7 Ağustos 2016 ile başlayan "diniî süreci"nde; Müslüman öncülere, kanaat önderlerine, din gönüllülerine, ilahiyatçılara ve davetçiler ordusuna büyük görevler düşmektedir.

"Müminin mümine karşı durumu, bir parçası diğer parçasını sarsık kenetleyip tutan ölmeler gibidir." hadis-i şerifi (Buhari, Salât 88) gereği kenetlenen bu millete doğru ve dürüst öncülük yapılmalıdır.

15 Temmuz'dan itibaren, hiç kimse ve özellikle öncü davetçiler; 15 Temmuz öncesindeki meşrep-mektep ayrımlarını, fırka ve parti çekişmelerini, 'kayıkçı kavgalarını', ideolojik gerilimleri sürdürmeyi asla düşürmemeli; 15 Temmuz'da kapanan sosyo-kültürel 'fay hatlarını' tekrar derinleştirmemelidir.

Özellikle öncü davetçiler, insanımızı tefkir, tefrik ve tezyif eden söylem, tavır ve tutumlara asla prim vermemeli; aksine insanımızın kalplerini telif, telfik ve tevhid etmeyi öncelikli ilke edinmelidir.

Burada iki ayrı kesime ve tavra dikkat edilmelidir: Birincisi ve çok tehlikeli olan, bazı "Kemalist" güç odaklarının, Gülen çetesi'nin tasfiye operasyonunu bahane ederek bütün İslâmî hizmet gruplarını "tehlikeli" olarak yafıyalayıp kamuusal alandan ve hatta hayatın tüm alanlarından tasfiye edilecekleri bir sürece döndürmek ve böylece sistemi "batıl", "sektör" ve "laikçi" temelleri üzerinde yeniden yapılandırarak tahkim etmek isteyenlerin fırsatçılığıdır ki, buna asla izin verilmemelidir. İkincisi ve en az onun kadar tehlikeli olan da, kendi dışındaki İslâmî yapıları ve anlayışları yok edilmesi gerekli odaklar olarak gönen ve sapık Gülen hareketine karşı başlatılan baskı operasyonların oluşturduğu psikolojik zeminden yararlanarak "şu gruplar ve adamlar da bu arada saf dışı edilmeli" şeklinde bir ucuzculuğa kapılan bazı İslâmî çevelerdir ki, bu tutumu İslâm kardeşliğiyle bağdaştırmayız.

15 Temmuz'da şahlanan halkımızın eleştirmek, suçlamak ve azarlamak yerine, onları "Hikmetle ve güzel öğatle Rabb'imizin yoluna" (Nahl/125) davet etmek, hakla ve hakikati doğru anlatabilmeliyiz. "Majdeleyin, nefret ettirmeyin; kolaylaştırın zorlaştırmayın" (Müslim, Cihâd 1732) hadis-i şerifini, her zamankinden daha fazla bu günlerde ilke edinmeli, halkımızı şefkatle kuşatmalı ve kucaklamalıyız.

Malik Bin Nebi merhum, "İslâm'ı önce Müslümanlara öğretmeli" der. "Ümmetin hocaları" bu tavsiye uyanınca, İslâm'ı önce kendilerine, sonra bu yigiti millete "doğru" tarzda öğretmelidir. Öğrenip-öğreteceğimiz en temel İslâmî doğrulardan biri ise; "Müminler müminleri bırakıp da inkârcıları velt (dost, hâmi, işbirliği) edinmesin. Kim böyle yaparsa Allah ile bir ilişki kalmaz"

(Âl-i İmran/28; Nisa/144), "Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları velt edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları veltler/dostlar ederse, şüphesiz o da onlardanır..." (Maide/51) talimatları olmalıdır.

Bir hadis-i şerifte buyruluyor ki: "Müslümanlar birbirlerini sevmedikçe iman etmiş olmazlar; iman etmeyince de Cennet'e giremezler" Burada sözü edilen, sadece kendi grubuna, kendi cemaatini sevmek değil, ülkelerin ve dünyanın neresinde kibleye dönen bir Müslüman varsa, onu ger-

çekten sevebilmektir. Yine bir başka hadis-i şerifte buyrulduğu üzere, "kendü nefsi için istediğini mümin kardeşi için de isteyebilmektir", var olduğumu düşündüğümü bütün eksiklerime, kusurlarına, ayıplarına rağmen. Genelde önce başkalarının hatalarını görmeye, kendi hatalarımızı ise görmemeye hatta kapatmaya eğilimli bir yapıdayız. Oysa hepimiz önce kendimize, kendi cemaatimize bakıp kendi ayıbımızı, kusurumuzu görmeli ve düzeltebiliriz.

Son olarak, İslâm'a hizmet amacıyla ortaya çıkan her cemaatin, hareketin, grubun, mensuplarına şu bilinci vermesi gerekiyor:

Hz. Ebu Bekir (r.a.) ve Hz. Ömer (r.a.) efendilerimiz başta olmak üzere, Müslümanların ilk dört halifesinin her biri, halife seçilince, Müslüman halka şöyle seslendiler:

"Ben Kur'an ve sünnete uyduğum sürece bana itaat ediniz"

Çoğunluğu sahabelerden oluşan Müslüman halk da onlara şöyle cevap verdiler:

"Kur'an ve sünnete uyduğum sürece sana itaat ederiz."

Onların her biri, daha sonra şu soruyu da sordular:

"Eğer Kur'an ve sünnete aykırı bir uygulamamı görürseniz, ne yaparsınız?"

Bu kez Müslümanların, halifelerine cevapları şöyle olmuştur:

"Seni eğri kılıçlarımızla düzeltiriz."

15 Temmuz'dan itibaren, hiç kimse ve özellikle öncü davetçiler; 15 Temmuz öncesindeki meşrep-mektep ayarımına, fırka ve parti çekişmelerini, 'kayıkçı kavgalarını', ideolojik gerilimleri sürdürmeyi asla düşünmemeli; 15 Temmuz'da kapanan sosyo-kültürel 'fay hatlarını' tekrar derinleştirmemelidir. Özellikle öncü davetçiler; insanımızı tefkir, tefrik ve tezyif eden söylem, tavır ve tutumlara asla prim vermemeli; aksine insanımızın kalplerini telif, telfik ve tevhid etmeyi öncelikli ilke edinmelidir.